

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 661220784
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:661220784.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu - navrhovateľa neodkladného opatrenia Z. Z., bytom E. č. XX-XX, XXX XX O. N., proti žalovanému 1/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, 2/ Krajský súd v Banskej Bystrici, so sídlom Skuteckého 7, 974 87 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 132 775,67 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/74/2012-323 z 30. mája 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie žalobu o náhradu škody vo výške 132 775,67 € voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol. Podľa dôvodov rozhodnutia sa žalobca domáhal v konaní voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 132 775,67 € podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) na tom skutkovom základe, že vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004 nekonal Krajský súd v Banskej Bystrici bez prieťahov. Zbytočné prieťahy v konaní mali podľa názoru žalobcu za následok vznik škody na jeho strane vo výške žalovanej pohľadávky vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004. Žalobcom uplatnený nárok posúdil súd prvej inštancie podľa § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a žalobu zamietol pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovaných 1/ a 2/. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom ku dňu právoplatnosti rozhodnutia vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004 zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom mal štát. Žalobca za vecne pasívne legitimovaný subjekt neoznačil štát, ale Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré iba v konaniach o náhradu škody za štát koná, ale sám zodpovedným subjektom nie je. Rovnako za škodu spôsobenú v súdnom konaní nezodpovedá súd, ktorý prieťahy v súdnom konaní spôsobil, ale zodpovednosť za jeho činnosť nesie štát. Žiaden zo žalobcom označených subjektov nebol v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom, z tohto dôvodu nemohla byť žaloba voči nim úspešná. 1.1 Obom žalovaným vznikol proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa úspechu vo veci v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas tri odvolania. V prvom odvolaní žalobca tvrdil, že boli porušené jeho ústavné práva a keďže sám nemá právnické vzdelanie a nevie sa sám o danej veci obhajovať, vyžaduje si mať kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov a odvolanie podáva aj z dôvodu, že došlo k porušeniu Občianskeho zákonníka v § 11, 13, 16 a nasledujúce. Do súvislého textu vsunul žalobca nesúvislý odkaz na § 355, 359, 363, 365 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a § 365

ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). V druhom odvolaní z rovnakého dňa zopakoval žalobca svoje tvrdenia o porušení jeho ústavných práv a Občianskeho zákonníka, keďže jeho žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nebola rešpektovaná. Tvrdil, že on sám finančne prostriedky na zabezpečenie právneho zástupcu nemá. Z tejto skutočnosti vyvodil pochybnosti o nestrannosti Okresného súdu Rimavská Sobota a jeho sudcov. Súdu prvej inštancie vytýkal, že sa dopustil pochybenia „keď v danej veci nepredložil kompletný administratívny spis a uspokojil sa iba s útržkami spisu“ tvrdil, že mu súd znemožnil realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných Civilným sporovým poriadkom, že mu súd spôsobuje nadmerné stresy, ktoré nepriaznivo vplyvajú na jeho psychické rozpoloženie a celkový zdravotný stav, keďže je invalidný dôchodca. Žiadal, aby v novom rozhodnutí súd konal a znovu rozhodol o „výskyte procesnej vady vzniknutej v danom konaní“. Tretie odvolanie z totožného dňa začína vetou, že „JUDr. Martina Koreňová sústavne a hrubo porušuje jeho práva fyzickej osoby“, pokračuje, „že sudcovia a vyšší súdni úradníci Okresného súdu Rimavská Sobota neovládajú zákony“, má preto pochybnosti o ich nestrannosti. Súd podľa názoru žalobcu zlyhal, ak pred začatím konania sám nevydal predbežné opatrenie. Okresný súd Rimavská Sobota nevie podľa žalobcu preukázať dostatočné záruky spravodlivosti. Konajúca sudkyňa vo veci bráni spravodlivosti. Zopakoval, že vzhľadom na chýbajúce právnické vzdelanie mal mať kvalifikovaného právneho zástupcu. V ďalšom podaní doručenom súdu prvej inštancie spolu s odvolaniami opakovane poukazuje žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/40/2009, ktorým boli sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ktorej účastníkom on bol a položil otázku, ako mohol Okresný súd Rimavská Sobota a sudkyňa JUDr. Martina Koreňová vo veci konať, ak on zaujatosť súdu a konajúcej sudkyne namietal.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril len žalovaný 2/ Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie označil za vecne správny a navrhol ho potvrdiť. Výslovne uviedol, že si trovy odvolacieho konania neuplatňuje. K námietkam žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca žalovaný 2/ uviedol, že žalobca dôvody zaujatosti založil na nesúhlase s procesným postupom sudkyne a jej rozhodovacou činnosťou. V zmysle § 49 ods. 3 Civilného sporového poriadku dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. V takýchto prípadoch sa na námietku zaujatosti podľa § 53 ods. 3 C. s. p. neprihliada. Súd podľa Civilného sporového poriadku strane sporu advokáta neustanovuje. Žalobca si mohol zvoliť advokáta, prípadne sa obrátiť so svojou žiadosťou na ustanovenie zástupcu z radov advokátov na Centrum právnej pomoci.

4. Podľa § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Súd prvej inštancie spor začatý za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v súlade s § 470 ods. 1 C. s. p. dokončil podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie sú v zmysle § 123 ods. 2 C. s. p. podaním vo veci samej. Ustanovenie § 124 ods. 1 C. s. p. prikazuje súdu každé podanie posúdiť podľa jeho obsahu. Všeobecné náležitosti podania vymedzuje Civilný sporový poriadok v § 127. Medzi ne patrí údaj o súde, ktorému je podanie určené, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť označená strana, ktorá podanie robí a podanie musí byť podpísané. Okrem všeobecných náležitostí podania musí odvolanie proti rozhodnutiu súdu podľa § 363 C. s. p. obsahovať aj označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, vymedzenie v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

6.1 Odvolacie dôvody sú taxatívne vymenované v § 365 ods. 1 C. s. p..

6.2 Žalobca vo svojich odvolaniach odkazuje na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g) a h) a § 365 ods. 2, ale podľa obsahu podaní označených ako odvolanie odvolacím súdom došiel k záveru, že žalobca odôvodňuje odvolanie odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku s tvrdením, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, avšak bez konkretizácie, ktoré procesné práva pre nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie realizovať nemohol a súdu prvej inštancie vytýka nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. presvedčený, že jeho nárok bol odôvodnený, vôbec sa však nevyjadruje k nosnému dôvodu rozhodnutia súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie označených žalovaných.

7. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal procesný postup súdu prvej inštancie a rozhodnutie o veci samej v celom rozsahu z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu, ktorým je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný a vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 C. s. p.). Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil v plnom rozsahu sa stotožňujúc aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa vo svojom odôvodnení obmedzuje odvolací súd len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa ďalšie dôvody.

8. Súd prvej inštancie popísal zistený skutkový stav správne. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a Krajskému súdu v Banskej Bystrici náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. ako zodpovedným subjektom za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004. Nesprávny úradný postup mal spočívať v nekonaní súdu bez zbytočných prietahov, v dôsledku čoho sa znížila vymožitelnosť žalobcovej pohľadávky proti označenému odporcovi v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004, na ktorého bol vyhlásený konkurz a bol vymazaný z Obchodného registra po zrušení konkurzu. Výška škody uplatňovanej v tomto konaní sa má rovnať nevyožnenej pohľadávke žalobcu v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004. Žalobca preukázal súdu prvej inštancie, že žalovaného 1/ listom z 22. 04. 2010 odoslaným v ten istý deň na adresu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky požiadal v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o predbežné prerokovanie nároku, ale svojou žiadosťou neuspel. Na dopyt súdu prvej inštancie Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky potvrdilo, že nárok žalobcu nebol v rámci predbežného prerokovania uspokojený, o čom bol žalobca písomne vyzoomený listom Ministerstva spravodlivosti SR zo 4. februára 2011, ktorého kópia je založená na č. I. 79 spisu.

8.1 Obrana oboch žalovaných v spore spočívala v prvom rade na tvrdení, že v spore nie sú vecne pasívne legitimovaní z dôvodu, že za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovedá štát (Slovenská republika). Žalovaný 1/ nesúhlasil s názorom žalobcu o zbytočných prietahoch v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004; nárok žalobcu na náhradu škody by mohol existovať iba v prípade, ak by sa preukázalo, že rozhodujúcou príčinou zmarenia možnosti vymôcť pohľadávku bol nesprávny úradný postup súdu. Pohľadávku žalobcu uplatňovanú v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004 žalovaný 1/ popieral. Išlo len o „údajnú pohľadávku“, uspokojenia ktorej sa mohol žalobca domáhať v konkurznom konaní. Žalovaný 2/ okrem toho vzniesol námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Spolu s doručením vyjadrení žalobcovi uznesením č. k. 13C/74/2012-125 z 20. júna 2013 vyzval súd prvej inštancie žalobcu, aby svoje podanie z 24. januára 2012 (návrh na začatie konania) opravil okrem iného aj v označení žalovaného v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z.. Napriek vysvetleniu, že je potrebné jednoznačne v návrhu na začatie konania uviesť, či žalobca mieni žalovať štát alebo len Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žalobca návrh na začatie konania neopravil ani nedoplnil, súdu prvej inštancie iba listom z 26. 06. 2013 oznámil, že sudcovia majú rešpektovať jeho rozhodnutia a vyjadrenia, sudcovia nepoznajú zákony a sudcovia robia špinavosti.

9. Žalobca v priebehu konania doručil súdu prvej inštancie kópiu rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/40/2009 z 28. septembra 2009, ktorým nadriadený súd v právnej veci navrhovateľa Jána Ješku proti odporcovi Okresný súd Rimavská Sobota a JUDr. Viera Kvetková rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota, konkrétne aj JUDr. Martiny Koreňovej z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/96/2009 z dôvodu vzťahu sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota k označeným odporcom. Nadväzujúcim podaním doručeným 28. 06. 2013 Okresnému súdu Rimavská Sobota oznamoval žalobca konajúcemu súdu, že ako účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom súdu a zamestnancom súdu, v ktorom poukazuje na to, že v minulosti už boli sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ktorej bol on účastníkom. Vec prejednávajúca sudkyňa oznámila žalobcovi, že pre absenciu náležitostí námietky zaujatosti vyžadovaných § 15a ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok sa na túto jeho námietku neprihliada a na posúdenie jej dôvodnosti podľa § 16 ods. 2 vec nadriadenému súdu nepredkladá. Tento postup (uplatnenie nekvalifikovanej námietky zaujatosti súdu a zákonnej sudkyne) sa v spore opakoval viackrát.

10. Žalobca opakovane žiadal súd prvej inštancie o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Súd prvej inštancie v súlade s § 30 vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku odkázal žalobcu so žiadosťou o právnu pomoc na Centrum právnej pomoci a dopytom na pobočky Centra právnej pomoci si overoval, či sa žalobca o poskytnutie právnej pomoci uchádzal. Žalobca súdu prvej inštancie tvrdil, že jeho Centrum právnej pomoci zastupovať nemôže, pretože sú voči nemu zaujatí a spôsobili mu škodu. Predposledná žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov konajúcim súdom z dôvodu, že jeho Centrum právnej pomoci, ktoré mu spôsobilo škodu zastupovať nemôže, bola doručená Okresnému súdu Rimavská Sobota 04. 02. 2016. I na túto žiadosť reagoval súd prvej inštancie poučením podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku z 18. mája 2016, ktoré žalobca prevzal 02. 06. 2016.

11. Na pojednávanie nariadené na deň 30. mája 2017 podľa záznamov v spise na č. I. 307 spisu predvolal súd prvej inštancie žalobcu aj oboch žalovaných. Žalovaný 1/ a 2/ ospravedlnili neúčast' na pojednávaní a navrhli rozhodnúť spor bez ich účasti. Žalobca sa pojednávania dňa 30. mája 2017 nezúčastnil bez ospravedlnenia, konajúcemu súdu doručil iba totožnú žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov ako 04. 02. 2016, na ktorú reagoval súd prvej inštancie poučením podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku z 18. mája 2016. Vec prejednal okresný súd bez účasti strán sporu a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

12. Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskym právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14. Obsah práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že osobám nemožno brániť v uplatňovaní práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní a tiež zákonom upravené relevantné konanie súdu (I. ÚS 26/94). Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbrání, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napríklad II. ÚS 383/06).

15. Žalobca nekonkretizoval, v čom vidí porušenie svojho práva na spravodlivý proces. Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval pri prejednaní a rozhodovaní veci v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a Civilným sporovým poriadkom. Odvolací súd nezistil porušenie žiadnych procesných noriem ani také konanie súdu prvej inštancie, ktoré by malo za následok znemožnenie práva žalobcu realizovať jemu priznané procesné práva ani konanie, ktoré by žalobcu pri uplatňovaní procesných práv zo strany súdu diskriminovalo. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. neobstojí.

16. Za vylúčeného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci možno považovať len sudcu, ktorý má pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní zakladajúci odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti (§ 49 C. s. p.). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 C. s. p.).

16.1 Žalobca takýto kvalifikovaný vzťah zákonnej sudkyne netvrdí. Len všeobecne udáva, že tak ona ako aj ostatní sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota sú zaujatí voči jeho osobe.

16.2 Zákonná sudkyňa JUDr. Martina Koreňová nebola z prejednávania a rozhodovania tejto veci rozhodnutím nadriadeného súdu vylúčená. Za vylúčenú z prejednávania a rozhodovania veci nemožno JUDr. Martinu Koreňovú považovať ani na základe skoršieho rozhodnutia nadriadeného súdu vo veci sp. zn. 17NcC/40/2009 z 28. septembra 2009, pretože vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/96/2009 bola JUDr. Martina Koreňová vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci pre jej vzťah k žalovaným Okresnému súdu Rimavská Sobota a kolegyni JUDr. Viere Kvetkovej. Toto rozhodnutie ako prekážku, aby vo veci konala a rozhodovala JUDr. Martina Koreňová nevnímal ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý opakovane v prejednávanej veci rozhodoval o dovolaní

žalobcu proti rozhodnutiam vydaným JUDr. Martinou Koreňovou (uznesenie sp. zn. 2Cdo/133/2015, 2Cdo/21/2017, 2Cdo/22/2017). Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca nebol žalobcom uplatnený dôvodne.

17. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd prvej inštancie prednostne skúmal, či bola žaloba podaná voči štátu - Slovenskej republike. Dospel k názoru, že žalobca si uplatňuje svoj nárok na náhradu škody proti pasívne vecne nelegitimovaným subjektom Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré by mohlo byť podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. len orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide, nie je ani Krajský súd v Banskej Bystrici.

18. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného znamená, že mu podľa hmotného práva vyplýva určitá povinnosť. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitímáciu vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. júna 2010). Nedostatok aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

19. Odvolací súd potvrdzuje ako vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá len z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v spore o náhradu škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. bez toho, aby sa prvoinštančný súd s ostatnou obranou žalovaných 1/ a 2/ vypořiadal z dôvodu, že ak bola žaloba uplatnená proti nesprávne označenému žalovanému nebolo potrebné skúmať, či žalobcovi škoda vznikla a či to bolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004 ani v akej výške škoda vznikla a či bol nárok uplatnený včas. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/441/2015 z 29. marca 2017, ktorým bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu zmeňujúci rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žaloba bola zamietnutá len z dôvodu uplatnenia nároku proti pasívne vecne nelegitimovanému subjektu (orgánu konajúcemu v mene štátu namiesto štátu), pretože súd prvej inštancie v súlade s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/441/2015 žalobcu poučil uznesením č. k. 13C/74/2012-125 z 20. júna 2013 o tom, že označenie žalovaného 1/ nie je zrozumiteľné a určité v tom, či mieni žalobca žalovať štát alebo len Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako štátny orgán konajúci v mene štátu a reakciou žalobcu na výzvu na opravu žaloby bolo oznámenie, že súd nepozná zákony a že súd má rešpektovať všetky relevantné podania žalobcu. V bode 18. rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/44/2015 najvyšší súd poukázal na svoju ustálenú judikatúru a judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej riadne označenie štátu ako žalovaného účastníka konania (strany sporu) je náležitou riadnej žaloby, bez ktorého nemožno v konaní pokračovať. Štát je ako účastník konania (strana sporu) označený riadne, ak je súčasne s ním označený orgán, ktorý má v mene štátu konať s uvedením jeho sídla. Pokiaľ nie je žalovaný takto riadne označený, súd v zmysle § 43 Občianskeho súdneho poriadku poučí žalobcu a vyzve ho na doplnenie alebo opravu (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/64/11, 6Cdo/149/11, 4Cdo/193/2009 a ústavného súdu II. ÚS 675/2016). Žalobca vyzve súd na opravu žaloby v zmysle § 43 Občianskeho súdneho poriadku nevyhovel, rozpor v označení žalovaného neodstránil, preto je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej považovať za vecne správne. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci zodpovedá štát a nie orgán verejnej moci.

20. Nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vznikol obom žalovaným voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich úspechu v konaní. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p..

21. Žalovaní 1/ a 2/ uspeli aj v odvolacom konaní. Podľa § 255 ods. 1 by im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu výslovne uviedol, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatňuje. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. V súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 z 26. 10. 2016 žalovanému 1/ odvolací

súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli a žalovanému 2/ trovy odvolacieho konania priznané neboli z dôvodu, že sa ich výslovne vzdal.

22. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).